

Sygn. akt II C 210/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 marca 2016 roku.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie II Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący:	SSO Joanna Kornatka
Protokolant:	Dominika Izdebska

po rozpoznaniu w dniu 01 marca 2016 roku w Warszawie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Funduszu (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W. i T. M.

o zapłatę kwoty 90.689,23 zł

na skutek zarzutów T. M. od nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym wydanego przez Sąd Okręgowy Warszawa Praga w Warszawie II Wydział Cywilny w sprawie II Nc 6/14 dnia 07 lutego 2014 roku

utrzymuje w mocy nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym wydany przez Sąd Okręgowy Warszawa Praga w Warszawie II Wydział Cywilny w sprawie II Nc 6/14 dnia 07 lutego 2014 roku.

Sygn. akt II C 210/15

UZASADNIENIE

W dniu 7 stycznia 2014 roku (data prezentaty tut. Sądu) powód (...) Fundusz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika r.pr. A. M. (pełnomocnictwo k. – 4) wniosła przeciwko (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. oraz przeciwko T. M. pozew o zapłatę w postępowaniu nakazowym.

Powódka wniosła o zasądzenie solidarnie od pozwanych kwoty 90.689,23 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 17 grudnia 2013 roku do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanych na rzecz powódki kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powódka wskazała, że jest w posiadaniu weksla własnego in blanco, na podstawie którego (...) Sp. z o.o. jako wystawca weksla, oraz T. M. jako poręczyciel wekslowy zobowiązani są zapłacić powódce żadaną kwotę. Powódka wskazała, że weksel własny in blanco został wystawiony przez (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. jako zabezpieczenie poręczenia w wysokości 140.000,00 złotych udzielonego przez (...) Fundusz (...) Sp. z o.o., które to poręczenie stanowi zabezpieczenie kredytu udzielonego przez (...) Bank (...) w W. na podstawie umowy nr (...) z dnia 6 sierpnia 2010 roku pozwanej spółce. Weksel nie został wykupiony przez pozwanych w terminie zapłaty, tj. do dnia 16 grudnia 2013 roku (pозew wraz z załącznikami – k. 2-28).

W dniu 7 lutego 2014 r. Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie, II Wydział Cywilny wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, w którym nakazał pozwanym (...) Sp. z o.o. oraz T. M. aby zapłacili na rzecz powódki kwotę 90.689,23 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 17 grudnia 2013 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 4.751,00 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania w terminie dwóch tygodni od doręczenia nakazu zapłaty albo wnieśli w tym terminie do tut. Sądu zarzuty (nakaz zapłaty k. – 29).

Pozwana (...) Sp. z o.o. nie wniosła zarzutów od nakazu zapłaty, wobec czego nakaz uprawomocnił się względem spółki.

W ustawowym terminie, tj. 13 kwietnia 2014 roku (data prezentaty tut. Sądu) pozwany T. M. wniósł zarzuty od ww. nakazu zapłaty zaskarżając nakaz w całości. Jednocześnie pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości, zwolnienie w całości od kosztów sądowych, ustanowienie pełnomocnika z urzędu oraz o wstrzymanie wykonania nakazu zapłaty.

W uzasadnieniu stanowiska pozwany wskazał, że zaprzecza by powódka poręczała wiarygodność (...) S.A. względem (...) Sp. z o.o. oraz, że kwestionuje wartość przedmiotu sporu wskazaną przez stronę powodową. Dodatkowo wskazał, że nie poręczał weksla osobiście, natomiast podpis który złożył na wekslu miał być w jego rozumieniu powtórnym potwierdzeniem, że spółka wykona zobowiązanie, które składał w jej imieniu jako Prezes Zarządu (zarzuty pozwanego od nakazu zapłaty wraz z załącznikami – k. 37-48).

W dniu 25 czerwca 2014 roku Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie, II Wydział Cywilny oddalił w całości wniosek pozwanego o zwolnienie od kosztów sądowych (postanowienie – k. 102-104), a nadto w dniu 12 sierpnia 2014 roku oddalił wniosek pozwanego o ustanowienie pełnomocnika z urzędu (postanowienie – k. 113-115). Na skutek zażalenia pozwanego z dnia 30 lipca 2014 roku na postanowienie wydane 25 czerwca 2014 r. (data prezentaty tut. Sądu) w sprawie o sygnaturze akt II Nc 6/14, Sąd Apelacyjny w Warszawie, I Wydział Cywilny postanowieniem z dnia 28 listopada 2014 roku oddalił zażalenie pozwanego (postanowienie – k. 126- 128). Na skutek zażalenia pozwanego z dnia 2 października 2014 roku (data prezentaty tut. Sądu) na postanowienie wydane 12 sierpnia 2014 roku, w sprawie o sygnaturze akt II Nc 6/14, Sąd Apelacyjny w Warszawie, I Wydział Cywilny postanowieniem z dnia 28 listopada 2014 roku oddalił zażalenie pozwanego (postanowienie – k. 129- 130).

W dniu 17 marca 2015 roku Sąd oddalił wniosek pozwanego o wstrzymanie wykonania nakazu zapłaty wydanego na podstawie weksla (postanowienie – k. 148), które również było przedmiotem zażalenia pozwanego z dnia 22 kwietnia 2015 roku (data prezentaty tut. Sądu, zażalenie – k. 165-169).

W dniu 17 kwietnia 2015 roku (data prezentaty tut. Sądu) powódka złożyła odpowiedź na zarzuty pozwanego od nakazu zapłaty, w której zaprzeczyła wszelkim twierdzeniom strony pozwanej (odpowiedź na zarzuty wraz z załącznikami – k. 154- 161).

Postanowieniem z dnia 25 sierpnia 2015 roku Sąd Apelacyjny w Warszawie, I Wydział Cywilny, w sprawie o sygnaturze I ACz 1559/15 oddalił zażalenie pozwanego na postanowienie Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie z dnia 17 marca 2015 roku (postanowienie – k. 211-24).

Na rozprawie w dniu 1 marca 2016 roku Sąd, wobec wątpliwości co do rzeczywistej treści zarzutów postanowił wysłuchać informacyjnie pozwanego. Ponadto Sąd oddalił wnioski dowodowe pozwanego zawarte w zarzutach od nakazu zapłaty z dnia 13 marca 2015 roku w postaci zwrócenia się do Komornika Sądowego M. Ż. działającego przy Sądzie Rejonowym w Wołominie o nadesłanie akt Km 6183/13 na okoliczność prowadzenia przez (...) S.A. w W. egzekucji całej kwoty zobowiązania i dopuszczenia dowodu z tych akt oraz wniosek w przedmiocie dopuszczenia dowodu z zeznań świadków W. M., J. H., B. K. na okoliczność spłaty zobowiązania przez (...) Sp. z o.o. i braku osobistego poręczenia przez T. M. weksla na rzecz (...) Funduszu (...) Sp. z o.o. (protokół – k. 224 – 227).

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego, Sąd Okręgowy uznał za udowodniony następujący stan faktyczny:

Na podstawie umowy o udzielenie poręczenia nr (...) z dnia 4 października 2014 roku (...) Fundusz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. (dalej: Fundusz (...)) udzieliła poręczenia spłaty zobowiązań wynikających z umowy kredytu obrotowego nieodnawialnego w walucie polskiej nr (...) z dnia

6 sierpnia 2010 roku zawartej pomiędzy (...) Bankiem (...) S.A. (dalej: Bank) oraz (...) Sp. z o.o. Kredyt przeznaczony był na finansowanie bieżących zobowiązań wynikających z prowadzonej działalności Spółki. Poręczenie obejmowało 70 % kwoty udzielonego i niespłaconego kredytu, jednak nie więcej niż 140.000,00 zł. Poręczenie nie obejmowało odsetek ani kosztów. Strony ustaliły, że poręczenie jest nieodwoływalne i ważne do 5 kwietnia 2014 roku.

Dowód: Umowa o udzieleniu poręczenia nr (...) – k. 160, Oświadczenie o udzieleniu poręczenia z dnia 4 kwietnia 2010 roku – k. 161.

Zabezpieczeniem umowy poręczenia był weksel własny in blanco wystawiony przez (...) Sp. z o.o., w imieniu której działał ówczesny Prezes Zarządu T. M. oraz awalowany przez pozwanego T. M., który poręczył weksel jako osoba fizyczna.

Dowód: Deklaracja wekslowa – k. 9, Weksel własny in blanco – k. 10.

Wobec niewywiązywania się przez kredytobiorcę z warunków spłaty umowy kredytu żądaniem zapłaty z dnia 5 marca 2013 roku Bank wezwał Fundusz Poręczeń do wykonania poręczenia w terminie 14 dni roboczych od dnia otrzymania żądania poprzez zapłatę kwoty 88.000,52 zł stanowiącej 70 % zadłużenia z tytułu poręczonej kwoty. Fundusz Poręczeń wykonał zobowiązania względem Banku dokonując dwóch przelewów na rachunek Banku.

Dowód: Żądanie zapłaty – k. 159, potwierdzenia dokonania przelewów – k. 12,13.

W dniu 6 grudnia 2013 roku Fundusz Poręczeń skierował do pozwanych wezwanie do zapłaty wraz z powiadomieniem o wypełnieniu weksla i przedstawieniu go do zapłaty. W wezwaniu wskazane zostało, że dnia 16 grudnia 2013 roku o godzinie 8:00 weksel zostanie uzupełniony, po czym o godzinie 10:00 zostanie przedstawiony do zapłaty, zgodnie z deklaracją wekslową w siedzibie (...) Funduszu (...). Weksel in blanco został uzupełniony o wszystkie niezbędne elementy 16 grudnia 2013 roku, tj. o: datę i miejsce wystawienia weksla, sumę wekslową, nazwę remitenta, termin płatności oraz miejsce płatności.

Dowód: Wezwania do zapłaty wraz z powiadomieniem o wypełnieniu weksla i przedstawieniu go do zapłaty skierowane do pozwanych z dnia 6 grudnia 2013 roku – k. 14-17, Weksel własny in blanco – k. 10.

Pomimo wezwania do zapłaty oraz powiadomienia o wypełnieniu weksla i przedstawieniu go do zapłaty, pozwani nie wykupili weksla w wyznaczonym przez powoda terminie.

Dowód: odpowiedź powoda na zarzuty pozwanego – k. 154-158.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonej w aktach sprawy dokumentacji oraz wysłuchania pozwanego T. M.. Dokumenty stanowiące podstawę ustalenia stanu faktycznego zostały uznane przez Sąd za wiarygodne. Sąd oddalił wnioski dowodowe pozwanego w postaci zwrócenia się do Komornika Sądowego M. Ż. działającego przy Sądzie Rejonowym w Wołominie o nadesłanie akt Km 6183/ oraz w przedmiocie dopuszczenia dowodu z zeznań świadków W. M., J. H., B. K. z uwagi na ich bezprzedmiotowość. Pozwany potwierdził bowiem, iż prowadzone postępowanie egzekucyjne nie doprowadziło do zabezpieczenia strony powodowej. Świadcowie, powołani natomiast na okoliczność spłaty zadłużenia przez Spółkę, nie byli osobami odpowiedzialnymi za ww. czynność. Z oświadczenia pozwanego wynikało nadto, iż nie posiadają oni wiedzy o finansach Spółki (...) Sp. z o.o.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W niniejszym postępowaniu powódka wniosła o orzeczenie nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym, że pozwani (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. oraz T. M. – jako poręczyciel wekslowy – obowiązani są solidarnie zapłacić na rzecz powoda z przedstawionego do zapłaty weksła kwotę 90.689,23 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wymagalności do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania nakazowego.

Zgodnie z art. 485 § 2 k.p.c. sąd wydaje nakaz zapłaty przeciwko zobowiązanemu z weksła, czeku, warrantu lub rewersu należycie wypełnionego, których prawdziwość i treść nie nasuwają wątpliwości. W razie przejścia na powoda praw z weksła, z czeku, z warrantu lub z rewersu, do wydania nakazu niezbędne jest przedstawienie dokumentów do uzasadnienia roszczenia, o ile przejście tych praw na powoda nie wynika bezpośrednio z weksła, z czeku, z warrantu lub z rewersu.

W przedmiotowej sprawie do pozwu powód dołączył oryginał weksła własnego in blanco wystawionego przez (...) Sp. z o.o. oraz awalowanego przez T. M.. Przedstawiony w Sądzie weksel uzupełniony był o wszystkie niezbędne elementy zgodnie z art. 101 ustawy z dnia 28 kwietnia 1936 roku Prawo wekslowe (dalej: Prawo Wekslowe). Po wnikliwej analizie weksła Sąd ustalił prawdziwość dokumentu, stwierdził również, że jego treść nie nasuwa wątpliwości, w związku z czym zobowiązany był do wydania nakazu zapłaty.

Spór w niniejszym postępowaniu sprowadzał się do szeregu zarzutów dotyczących treści weksła zgłoszonych w zarzutach od nakazu zapłaty oraz dalszych pismach procesowych pozwanego.

Z uwagi na znikomą regulację ustawową dotyczącą weksła własnego in blanco, rozstrzygnięcie wszelkich zarzutów podnoszonych przez strony w niniejszym postępowaniu wymaga podparcia w orzecznictwie sądów powszechnych.

Odnosząc się w tym miejscu do zarzutu pozwanego jakoby powódka nie poręczała umowy kredytu obrotowego nieodnawialnego w walucie polskiej nr (...) z dnia 6 sierpnia 2010 roku zawartej pomiędzy Bankiem oraz (...) Sp. z o.o., Sąd uznał go za całkowicie bezzasadny. Ze złożonych w niniejszym postępowaniu dokumentów jednoznacznie wynika, że Fundusz (...) umową o udzielenie poręczenia nr (...) z dnia 4 października 2010 roku udzielił poręczenia spłaty powyższego kredytu udzielonego przez Bank pozwanej spółce.

Zdaniem Sądu nietrafny jest również zarzut niewykazania przez powódkę z czego wynika wysokość dochodzonej kwoty. Powódka wyjaśniła bowiem w pozwie, że do kwoty 88,000,05 zł zapłaconej po skierowaniu do niej żądania zapłaty przez Bank, doliczyła odsetki ustawowe za brak terminowych płatności w wysokości 2.689, 18 zł zgodnie z § 6 ust. 2 umowy o udzielenie poręczenia nr (...).

Kolejno Sąd rozważał zarzuty pozwanego dotyczące charakteru podpisu złożonego przez T. M. na wekslu oraz prawidłowości wypełnienia weksła.

Zarówno w doktrynie jak i orzecznictwie nie wzbudza wątpliwości fakt, iż elementem niezbędnym przy wystawianiu weksła własnego in blanco jest podpis wystawcy. Jest to minimalna treść, jaką musi zawierać opisywany dokument. Stanowisko to podzielił Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z dnia 22 maja 2013 roku (sygn.. I ACa 21/13) wskazując, że „warunkiem odpowiedzialności wekslowej dłużników wekslowych jest złożenie własnoręcznego podpisu na wekslu (względnie złożenie podpisu przez pełnomocnika z zaznaczeniem stosunku pełnomocnictwa lub osobę reprezentującą organ

z zaznaczeniem jaką pełni funkcję w stosunku do wystawcy weksła). Dług wekslowy wystawcy weksła własnego jest długiem związanym z jego osobą. Podpis wystawcy weksła określa się bowiem jako wymóg konieczny zobowiązania wekslowego osoby wystawcy.” Jedynie podpis umieszczony na wekslu daje możliwość ustalenia tożsamości jego

wystawcy. Nie ma zatem znaczenia ani wola ani świadomość osób, co do tego czy podpisują weksel w imieniu własnym czy przykładowo jako reprezentanci określonego podmiotu prawnego. W myśl art. 78 k.c. podpis powinien być złożony przez wystawcę własnoręcznie na pierwszej stronie w taki sposób, aby obejmował całą treść dokumentu. W przypadku osób fizycznych podpis ten powinien zawierać co najmniej nazwisko tej osoby. Nie jest konieczne złożenie podpisu czytelnego. Wystarczy, aby podpis pozwalał na identyfikację wystawcy. W imieniu osób prawnych weksel podpisują osoby uprawnione do reprezentacji podmiotu ujawnione w odpowiednim rejestrze. Podpisy te powinny znajdować się pod pieczętką przedsiębiorcy lub napisaną firmą.

W przedmiotowej sprawie zobowiązanie wekslowe zostało zaciągnięte przez (...) Sp. z o.o., w imieniu której, jak wynika z pieczętek umieszczonych na pierwszej stronie weksła, działał pozwany T. M. – ówczesny Prezes Zarządu. Na drugiej stronie weksła podpis swój złożył T. M.. Podpis ten nie był opatrzony pieczętką.

W myśl art. 30 Prawa Wekslowego zapłatę weksłu można zabezpieczyć poręczeniem wekslowym (awal) co do całości sumy wekslowej lub co do jej części. Poręczenie może dać osoba trzecia lub nawet osoba, podpisana na wekslu. Zgodnie z art. 31 ust. 4 poręczenie powinno wskazywać, za kogo je dano. W braku takiej wskazówki uważa się, że poręczenia udzielono za wystawcę. Jeżeli wystawcą weksła własnego in blanco jest spółka z o.o. poręczycielem wekslowym może zostać każdy wspólnik, członek zarządu, prokurent czy pełnomocnik. Dzięki temu wierzyciel może dochodzić swoich roszczeń od poszczególnych poręczycieli, którzy odpowiadać będą całym swoim majątkiem. Jak wskazano wyżej awal może zostać umieszczony na wekslu także przez osobę już na nim podpisaną, z wyjątkiem wystawcy weksła własnego, który sam jest głównym dłużnikiem wekslowym, pod warunkiem jednak, że czynność ta zwiększa zabezpieczenie wierzyciela.

Zarzut pozwanego jakoby pozwany nie poręczył weksła osobiście Sąd uznał za całkowicie błędny. Istotą poręczenia wekslowego nie jest dodatkowe potwierdzenie wykonania zobowiązania przez wystawcę, przeciwnie – włączenie do stosunku wekslowego osoby trzeciej, która zwiększa gwarancję remitenta na zaspokojenie wierzytelności przysługującej mu względem wystawcy. Twierdzenie pozwanego Sąd uznał zatem za całkowicie sprzeczne z instytucją poręczenia wekslowego. Nadmienić należy, iż pozwany w ogóle nie wykazał, aby poręczając weksel, udzielał poręczenia w charakterze Prezesa Zarządu, a jego odpowiedzialność trwała wyłącznie do czasu sprawowania ww. funkcji.

Dalej nie można zgodzić się z twierdzeniem pozwanego, że weksel nie został mu przedstawiony do zapłaty. Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 31 marca 2016 roku (sygn.. IV CSK 132/05) „spełnienie przewidzianego w art. 38 pr. weksl. wymogu przedstawienia weksła do zapłaty nie łączy się koniecznością jego fizycznego okazania "do oczu" dłużnikowi głównemu. Wystarczające jest w tej mierze stworzenie wystawcy weksła własnego przez posiadacza weksła realnej możliwości zapoznania się

z oryginałem weksła w miejscu jego płatności. Poinformowanie wystawcy weksła własnego o możliwości zapoznania się z oryginałem weksła w dniu oraz miejscu jego płatności - jak to miało miejsce w konkretnym stanie faktycznym - może być zatem uznane za spełniające wymagania określone w art. 38 pr. weksl.

W takim jednak przypadku uznać należy, że przedstawienie weksła do zapłaty następuje nie z chwilą wystosowania do wystawcy stosownego zawiadomienia, ale w dniu, w którym mógł on faktycznie dokonać oględzin weksła i ustalić, czy jest zobowiązany do jego zapłaty”. Powódka w wezwaniach do zapłaty skierowanych do pozwanych wskazała termin i miejsce przedstawienia weksła do zapłaty czym wypełnił obowiązek, który nakłada na niego Prawo Wekslowe.

Sąd nie przychylił się również do twierdzenie pozwanego o nieważności weksła z uwagi na nieprawidłowość jego uzupełnienia o elementy daty wystawienia, terminu płatności oraz miejsca płatności.

Powszechnie przyjmuje się, że jeżeli z porozumienia bądź deklaracji nie wynika jaki termin powinien zostać wpisany na wekslu, może on zostać wpisany dowolnie. W odniesieniu do weksła in blanco w miejscu daty wystawienia powinien zostać wpisany dzień, w którym dłużnik podpisał weksel z zamiarem zobowiązania się, a wierzyciel przyjął go na zabezpieczenie swojego roszczenia. Mimo, że wierzyciel nie powinien zupełnie dowolnie kształtować tego elementu, wpisanie na wekslu innej daty niż data jego otrzymania nie powoduje jego nieważności.

Deklaracja wekslowa upoważniała natomiast powoda do zaopatrzenia weksla datą płatności według własnego uznania, co powódka uczyniła. Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego wyrażonym w orzeczeniu z dnia 3 listopada 1933 roku (sygn.. C III 21/33) „wręczenie weksla gwarancyjnego in blanco bez daty stwarza domniemanie faktyczne, że dający upoważnił wierzyciela do wypełnienia weksla datą, którą wierzyciel uzna za odpowiednią, gdyż wierzyciel wyczekuje zwykle przez pewien czas dobrowolnego wykonania zobowiązania lub prolonguje jego termin”.

Miejsce płatności weksla zdaniem Sądu również zostało wskazane prawidłowo, zgodnie z deklaracją wekslową, w siedzibie (...) Funduszu (...) Sp. z o.o. w W..

Koniecznym jest również zwrócenie uwagi na art. 32 ust. 2 Prawa Wekslowego, zgodnie z którym zobowiązanie poręczyciela jest ważne, chociażby nawet zobowiązanie, za które poręcza, było nieważne z jakiegokolwiek przyczyny z wyjątkiem wady formalnej. Powyższy artykuł wprowadza surową zasadę samoistnej odpowiedzialności poręczyciela wekslowego, która nie jest ograniczona nawet, jeżeli okazałoby się, iż zobowiązanie dłużnika głównego nie jest ważne z jakiegokolwiek przyczyny. Ma ona zatem charakter odpowiedzialności abstrakcyjnej. Odpowiedzialność ta jest wyłączona jedynie w przypadku wady formalnej. I tak, jeżeli zobowiązanie dłużnika głównego okazałoby się nieważne np. ze względu na brak zdolności wekslowej wystawcy weksla lub ze względu na niewłaściwą reprezentację osoby prawnej, poręczenie awalisty będzie nadal skuteczne. Odpowiedzialność poręczyciela zostanie natomiast wyłączona, jeżeli nie doszło do powstania formalnie ważnego zobowiązania wekslowego. Sytuacja ta zachodzi jednak zupełnie wyjątkowo. Wadliwość taka musi bowiem wypływać wprost z treści weksla. Ciężar udowodnienia, że weksel jest obarczony wadą formalną, zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 6 k.c. spoczywał na pozwanym, który nie przedstawił argumentacji przemawiającej za przychyleniem się Sądu do jego stanowiska.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na mocy art. 496 k.p.c. w związku z art. 485 § 2 k.p.c. utrzymał w mocy nakaz zapłaty z dnia 7 lutego 2014 roku w całości.